

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15496

гр. София, 22.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
закрито заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **2612** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 176а от АПК.

Подадена е молба от Р. П. Б. за допълване на Решение 43013/22.12.2025г., постановено по настоящото дело в частта за разноските. Излагат се доводи, че с писмена молба от 16.05.2025г. е направено искане за присъждане на разноските в производството, по което съдът не се е произнесъл.

Молбата е изпратена на насрещната страна и е постъпил отговор, с който се иска оставяне на искането без уважение. Позовават се на нормата на чл. 80 от ГПК.

Административен съд София - град, намира следното:

С решението си по делото съдът е уважил подадената жалба от Р. П. Б. срещу Решение 2-1913/25.01.2021г. на КРДОПБГДСРСБНА. Съдът е пропуснал да се произнесе по искането на жалбоподателя за присъждане на направените разноски, направено в писмена молба подадена в АССГ на 16.05.2025г. По делото има данни за направени разноски в размер на 10лв. - платена държавна такса, 500лв.- депозит за експертиза. Освен това адв. В. е представил освен пълномощното и списък за разноски по чл. 80 от ГПК, в който е декларирал, че е предоставил безплатна помощ на жалбоподателя по реда на чл. 38, т. 3, пр. 2 от ЗА - близък.

С решението си, съдът е пропуснал да се произнесе по въпроса за разноските.

Правото на разноски е акцесорно материално право на страните в административния процес. Като имуществено субективно право на страна в процеса то следва да бъде удовлетворено с оглед на крайния правен резултат т делото съгласно нормите на чл. 143 от АПК. Разпоредбата на чл. 176а от АПК предвижда възможност в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо- в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните да допълни или да измени постановения съдебен акт в частта му за разноските. Отговорността за разноски, уредена в нормата на чл. 143 АПК, изисква да бъдат заплатени деловодните разходи на страната, в чиято полза е постановеният съдебен акт, от страната, за която оспорването е приключило неблагоприятно, т. е. дължимостта на разноските е обусловена от постановения при оспорването правен резултат. Според ал. 2 на същата, подателят на жалбата има право на разноски и при

прекратяване на делото, поради оттегляне на оспорения от него административен акт.
В конкретния случай, решението е връчено на жалбоподателя на 06.01.2026г. Молбата по чл. 176а АПК е подадена на 27.02.2026г. и е просрочена, с оглед факта, че решението е обжалваемо и срокът по чл. 176а АПК е изтекъл на 20.01.2026г., предвид на което тя следва да се остави без разглеждане.

Мотивиран от горното и на основание чл. 176а от АПК, Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ МОЛБАТА НА Р. П. Б., [дата на раждане] , съдебен адрес: [населено място], ул. Х. Б.) 7, ет. 4, **ЗА ДОПЪЛВАНЕ РЕШЕНИЕ 43013/22.12.2025г. по адм. дело №2612/2025 г. по описа на Административен съд– София град, в частта му за разноските.**

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

Препис да се изпрати на страните.

Съдия: